

Súd: Okresný súd Ružomberok
Spisová značka: 2P/26/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5916202160
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 12. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Branislav Klukoš
ECLI: ECLI:SK:OSRK:2016:5916202160.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Ružomberok sudcom JUDr. Branislavom Klukošom vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti: K. E., nar. XX.XX.XXXX, V. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, v konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Ružomberok - odbor sociálnych vecí a rodiny, deti rodičov: Mgr. Q. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. S. XXXX/XX, T., právne zast. Mgr. Ivetou Žerebákovou, advokátkou, so sídlom Námestie A. Hlinku 54, Ružomberok a J. W. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. S. XXXX/XX, T., t.č. bytom D. F. XX, T., právne zast. JUDr. Miroslavou Bobíkovou, advokátkou, so sídlom Hviezdoslavovo námestie 27, Dolný Kubín, o návrhu matky na zvýšenie výživného na maloleté deti, takto

rozhodol:

Otec maloletej K. E., nar. XX.XX.XXXX je p o v i n n ý prispievať na výživu maloletého dieťaťa od 11.04.2016 zvýšeným výživným vo výške 300 mesačne vždy do každého 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletého dieťaťa.

Zameškané zvýšené výživné, ktoré vzniklo otcovi maloletého dieťaťa od podania návrhu do vyhlásenia rozsudku vo výške 610,73 eur súd p o v o ľ u j e otcovi splácať spolu s bežným výživným v pravidelných mesačných splátkach vo výške 100 eur až do úplného zaplataenia doplatku pod následkom straty výhody splátok v prípade, že nezaplatí čo i len jednu splátku riadne a včas, prvá splátka počnúc právoplatnosti výroku tohto rozsudku.

Súd návrh matky vo zvyšnej časti časti z a m i e t a.

Týmto s a m e n í rozsudok Okresného súdu Ružomberok sp.zn. 7C/92/2011-103 zo dňa 31.01.2012 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Ružomberok sp.zn. 7C/92/2011-118 zo dňa 21.03.2012 v časti určenia výšky vyživovacej povinnosti otca voči maloletej K. E..

Rozsudok Okresného súdu Ružomberok sp.zn. 7C/92/2011-103 zo dňa 31.01.2012 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Ružomberok sp.zn. 7C/92/2011-118 zo dňa 21.03.2012 v časti ktorou bola určená povinnosť otcovi prispievať za účelom tvorby úspor na tvorbu úspor maloletých detí o s t á v a v tejto časti n e d o t k n u t ý.

Žiaden z účastníkov n e m á n á r o k na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 11.4.2016 sa matka mal. detí domáhala, aby súd uložil otcovi mal. detí povinnosť prispievať na výživu mal. detí zvýšeným výživným, a to 370,- eur mesačne na mal. K. a 250,- eur mesačne na mal. V. od podania návrhu vždy do 15.dňa v mesiaci vopred k rukám matky mal. detí.

2. Matka návrh po skutkovej stránke odôvodnila tým, že s otcom mal. detí sú rozvedení manželia na základe rozsudku Okresného súdu Ružomberok sp.zn. 7C/92/2011-103 zo dňa 31.1.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 20.3.2012. Týmto rozsudkom bolo ich manželstvo rozvedené, mal. deti boli zverené do starostlivosti matke a otec bol povinný prispievať na ich výživu výživným vo výške 220,- eur mesačne na mal. K. a 181,- eur mesačne na mal. Mateja. Toto výživné otec platí na deti pravidelne, s deťmi sa stretáva len málo a nepravidelne, mimo výživného im ničím na ich potreby neprispieva. Od poslednej úpravy výživného sa pomery na strane detí podstatne zmenili, deti sú vekovo staršie, dcéra je študentkou 1.ročníka Strednej zdravotníckej školy v A. A., býva na internáte, za ktorý matka mesačne platí 30,- eur, za stravu platí 64,50 eur a za cestovné do školy asi 18,- eur mesačne. Tiež jej dáva vreckové 10,- eur týždenne. Dcéra býva často chorá, pričom za posledný týždeň jej dala za lieky 25,- eur a tiež má alergiu, kde dopláca okolo 100,- eur ročne. Okrem toho navštevuje aj ortopéda. V škole sa skladajú na stužkovú 70,- eur ročne, pričom má výdavky na ošatenie, drogériu a výdavky do školy.

3. Syn je žiakom 2.triedy Súkromnej základnej školy F. v T., stravuje sa doma, pričom v škole má bežné výdavky na školské pomôcky. Tiež s ním navštevuje ortopéda, kde mu musela zakúpiť vložky do topánok za 20,- eur a poplatok u lekára bol 30,- eur. Tiež má výdavky na ošatenie a obutie, nakoľko veľmi rastie. Obidve deti nosia okuliare, s čím sú tiež zvýšené výdavky. Bývajú spolu v 3-izbovom byte, kde náklady na bývanie predstavujú mesačne 182,- eur, elektrická energia 45,- eur mesačne, poisťka na byt 38,- eur ročne. Matka ďalej uviedla, že spláca úver vo výške 135,- eur mesačne a spotrebný úver vo výške 63,88 eur, ako aj študentský úver vo výške 11,20 eur mesačne. Uhrádza poplatok za televíziu a internet vo výške 16,90 eur a poisťku vo výške 45,60 eur. Tiež spláca aj televízor vo výške 18,64 eur mesačne. Ročne uhrádza poisťku za auto 100,- eur a poplatky za odpad 66,- eur. Otec detí nemá viac vyživovacích povinností, je ženatý, býva s manželkou a jej dcérou v 2-izbovom byte. Nakoľko má za to, že výdavky na mal. deti sa podstatne zvýšili a sama ich nestačí uhrádzať, je aj povinnosťou otca, aby sa na nich podieľal.

4. Otec mal. detí sa k podanému návrhu písomne nevyjadril.

5. Okresný súd Ružomberok rozsudkom sp.zn. 2P/26/2016-21 zo dňa 04.05.2016 zaviazal otca maloletých detí k povinnosti prispievať na výživu maloletých detí od 11.04.2016 zvýšeným výživným vo výške 370 eur na maloletú K. a vo výške 250 eur na maloletého V. do 10. dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletých detí, rozhodol o zameškanom výživnom, ktoré zaviazal otca zaplatiť v lehote do 15 dní od právoplatnosti výroku tohto rozsudku, týmto rozsudkom sa zmenil rozsudok tunajšieho súdu sp.zn. 7C/92/2011-103 zo dňa 31.01.2012 v spojení s opravným uznesením tunajšieho súdu zo dňa 21.03.2012 v časti o určení výšky vyživovacej povinnosti otca voči maloletým deťom, pričom súd žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania. Proti uvedenému rozsudku podal otec maloletých detí prostredníctvom svojej právnej zástupkyne odvolanie, na základe ktorého Krajský súd v Žiline uznesením sp.zn. 7CoP/42/2016-125 zo dňa 12.10.2016 rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

6. Z odôvodnenia zrušujúceho uznesenia krajského súdu vyplynulo, že v prejednávanej veci okresný súd pri rozhodovaní o výške vyživovacej povinnosti otca nezohľadnil kritériá podľa ktorých sa posudzuje výška výživného, t.j. odôvodnené potreby dieťaťa, schopnosti, možnosti a majetkové pomery rodičov, právo dieťaťa podieľať sa na životnej úrovni každého rodiča a prihliadnuť na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. V tejto súvislosti súd dôsledne nezisťoval skutkový stav a potom nemohol ani vec správne posúdiť. Nezaoberal sa dôsledne zistením, aké sú výdavky na uspokojovanie potrieb maloletých detí, potrieb rodičov, ani výdavkami rodičov. Nie je možné sa stotožniť so záverom súdu prvej inštancie, že je len na vôli matky či zmení zamestnávateľa a jedná sa len o jej rozhodnutie, aký bude dostávať príjem. Súd je povinný zisťovať pomery oboch rodičov, najmä ich schopnosti, čiže faktické príjmy ale aj na ich možnosti, teda na to, čo je objektívne možné, aby zarobili s ohľadom na svoj vek, zdravotný stav, kvalifikáciu, odbornosť, nadanie, vedomosť, zručnosti, pracovné skúsenosti a situáciu na trhu práce. Napadnutým rozsudkom zároveň súd zmenil rozsudok Okresného súdu Ružomberok sp.zn. 7C/92/2011-103 zo dňa 31.01.2012 v časti o určení výšky vyživovacej povinnosti otca voči maloletým deťom. Oboznámením sa s predmetným rozhodnutím bolo zistené, že otec bol zviazaný prispievať na výživu maloletých detí bežným výživným a tiež výživným za účelom tvorby úspor. Vo výroku rozhodnutia musí byť zreteľne uvedené, v ktorej časti sa daný rozsudok mení, aby bolo z neho zrejmé, či vyživovacia povinnosť za účelom tvorby úspor zostala nezmenená a zachovaná. Na základe vyššie uvedených pochybení okresného súdu krajský súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie. V ďalšom konaní bude súd pri rozhodovaní o zmene vyživovacej povinnosti otca dôsledne vychádzať z ustanovenia § 78 ods. 1 Zákona o rodine a porovnávať pomery, z ktorých okresný súd vychádzal v čase, kedy bolo naposledy rozhodované o výške vyživovacej povinnosti otca voči maloletým deťom a z pomerov zistených ku dňu, kedy bol podaný žalobný návrh. Ďalej sa pri

rozhodovaní o rozsahu vyživovacej povinnosti dôsledne bude zaoberať zisťovaním potrieb maloletých detí, ako aj schopnosťami a možnosťami obidvoch rodičov.

7. Po zrušení rozsudku Krajským súdom v Žiline okresný súd vo veci opätovne vytýčil termín pojednávania. Na pojednávaní konanom dňa 12.12.2016 matka maloletých detí opätovne uviedla nevyhnutné mesačné životné náklady svojich detí, ako aj svoje náklady. Maloletej K. platí internát 30 eur mesačne, tiež jej platí stravu, a to raňajky a večere vo výške 36,20 eur mesačne, nakoľko maloletá nestíha obedy, tieto jej platí v rámci vreckového, čiže dostáva vreckové 80 eur mesačne, z toho 30 eur má vyčlenené na obedy a zvyšná časť vo výške 50 eur mesačne je vyčlenená pre ňu v rámci celého mesiaca na nepredvídané výdavky, či už na stravu alebo drobné poplatky. Ďalej jej platí cestovné vo výške 20 eur mesačne, 4 eurá jej platí telefón, má aj pravidelné výdavky, avšak nie sú mesačné alebo nevychádza to presne mesačne, na lieky platí 10-15 eur mesačne, hygiena 15-30 eur, pričom hygienu musí kupovať 2x, pretože musí kupovať hygienu aj doma, aj na internát, ďalej kupuje oblečenie, obuv, textil, to však tiež nie je pravidelné, ale keby to rozráta predstavovalo by to 100 eur mesačne. Ďalej uviedla, že jej platí okolo 20 eur poplatky na školu, či už na výlety alebo iné pravidelné poplatky.

8. Pokiaľ sa týka maloletého Mateja, tomuto platí 2,50 eur mobilný telefón, cestovné mestskou autobusovou dopravou 6 eur, iné pravidelné mesačné výdavky na malého nemala. Vzhľadom na jeho zdravotný stav má veľké náklady s ortopedickou obuvou a náklady na starostlivosť o zuby. Doplnila, že Matej je vo veku kedy veľa zje, čiže veľkú položku predstavuje strava, avšak až také vysoké náklady nemá.

9. K svojim nevyhnutným mesačným životným nákladom uviedla, že za byt platí 182 eur mesačne, úver na byt spláca 181 eur mesačne, elektriku platí vo výške 45,50 eur mesačne, televíziu a internet 16,90 eur mesačne, životné poisťky jej a detí 45,60 eur mesačne, telefón jej a detí 25 eur + 3,50 eur mesačne. Tiež uviedla, že spláca študentskú pôžičku, ktorú si zobrala na to, aby mohla dokončiť vysokú školu vo výške 11,20 eur mesačne. Ďalej spláca televízor, ktorý si zobrala na splátky vo výške 18,60 eur mesačne, cestovné do práce predstavuje sumu 10 eur. Uviedla, že pokiaľ sa týka cestovného autom, auto využíva iba v nevyhnutných prípadoch na nákupy a tam je náklad okolo 30 eur mesačne. Doplnila, že keby jej nepomáhala jej sestra a matka, zo svojho príjmu by nedokázala v podstate ani vyžiť a pokryť svoje nevyhnutné mesačné životné náklady. Na záver dodala, že má úplné vysokoškolské vzdelanie.

10. Na otázky sudcu uviedla, že si hľadala aj iné zamestnanie v Martine v Centre pre týrané deti, bol tam aj vyšší plat, avšak bola tam trojsmenná prevádzka, čiže aj práca v noci, ako aj vzdialenosť od bydliska. Tiež si hľadala aj v Detskom centre v Baničnom v Ružomberku, avšak tam bola práca cez víkendy a poobede do večerných hodín, ostatné možnosti boli rovnaké. Vzhľadom k tomu, že V. je ešte malý, nemôže si dovoliť nechávať ho celé poobedia samého. K svojmu platovému postupu u súčasného zamestnávateľa uviedla, že sem tam je tam nejaká odmena, avšak nemôže si dovoliť stratiť stabilné zamestnanie a nastúpiť niekde, pretože ostatné ponuky o ktoré sa zaujímala boli iba na zastupovanie počas rodičovskej dovolenky alebo práca na dobu určitú. Dodala, že nechce od otca nič iné, len aby si začal pestovať svoj vzťah k deťom, pretože deti sklamal.

11. Na otázky právnej zástupkyne otca maloletých detí uviedla, že syn má od dvoch rokov zápal panvy, má skoliózu, problémy s chrbticou, jednu nohu má kratšiu o 1,5 cm z čoho teda vyplýva, že musí nosiť špeciálne ortopedické pomôcky, topánky s vložkami, čiže každá topánka, každé papuče a ostatná obuv musí byť preňho špeciálne upravená. Pokiaľ sa týka starostlivosti o chrup, má len bežné výdavky, teda výdavky na zubné kazy, jedna plomba stojí od 15 do 20 eur mesačne. Doplnila, že si pred 4 rokmi kúpila staršie auto, rok výroby 2007, kúpila ho za 4.000 eur, pričom peniaze na auto jej poskytli rodičia a sestra. Študovať v podstate začala za manželstva, s týmto súhlasil aj otec maloletých detí z toho dôvodu, aby si zvýšila kvalifikáciu. Ukončila vysokú školu v odbore špeciálna pedagogika a pedagogika pre mentálne postihnutých. Hľadala si prácu aj inde, avšak neúspešne. Nemôže si dovoliť stratiť súčasné zamestnanie, nakoľko je v štátnej službe a má aspoň istý príjem. Doplnila, že dostala aj výplatok z rodičovského domu vo výške 8.000 eur asi pred tromi rokmi, pričom tieto peniaze minula na investície do bytu a vyplatila si aj nejaké dlhy. Tiež si zobrala aj refinančný úver, aby mala nižšie splátky, a preto došlo k navýšeniu sumy úveru oproti pôvodne podanému návrhu.

12. Právna zástupkyňa otca maloletých detí uviedla, že náklady maloletých detí dostatočne pokrýva doteraz platené výživné a má za to, že nie je dôvod na také dramatické zvýšenie výživného, ako sa podaným návrhom domáha matka. Otec maloletých detí si dal námahu a urobil tabuľku, z ktorej vyplýva prehľad jednotlivých mesačných životných nákladov. Z tejto tabuľky vyplýva, že čo sa týka doteraz plateného výživného otec je ochotný platiť na výživu K. zvýšeným výživným vo výške 250 eur mesačne, čo sa týka maloletého V., má za to, že doteraz platená suma plne pokrýva jeho náklady.

13. Zástupkyňa kolízneho opatrovníka vo svojej výpovedi na pojednávaní uviedla, že v zmysle Zákona o rodine má výživné prednosť pred akýmikoľvek inými výdavkami, pričom mala aj za to, že aj deti majú

právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov, keď poukázala najmä na tú skutočnosť, že príjem matky je niekoľkonásobne nižší ako príjem otca, čiže je dôvod na zvýšenie výživného a preto navrhla, aby súd návrhu matky vyhovel a výživné zvýšil.

14. Právna zástupkyňa matky na záver uviedla, že je v príjmových a majetkových možnostiach otca, aby sa podieľal na výživnom vo zvýšenej miere, nakoľko platí dva úvery v celkovej výške 81.000 eur, 500 eur každý mesiac investuje do domu, platí benzín okolo 70 eur mesačne a na neplánované výdaje a opravy si odkladá mesačne sumu 100 eur. Pokiaľ je otec teda vlastníkom dvoch nehnuteľností a má takéto príjmy a výdavky, je v jeho schopnostiach, aby sa podieľal na zvýšení vyživovacej povinnosti.

15. V rámci dokazovania sa súd opätovne oboznámil s obsahom listín založených v spise, ako aj s obsahom doterajšieho dokazovania, pričom zistil a ustálil nasledovný skutkový stav:

16. Naposledy bolo rozhodované o výške vyživovacej povinnosti otca voči mal. deťom na základe rozsudku Okresného súdu Ružomberok sp.zn. 7C/92/2011-103 zo dňa 31.1.2012 v spojení s opravným uznesením tunajšieho súdu sp.zn. 7C/92/2011-118 zo dňa 21.3.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 20.3.2012, na základe ktorého bol otec povinný prispievať na výživu mal. K. E. výživným vo výške 220,- eur mesačne a na výživu mal. V. E. výživným vo výške 181,- eur mesačne s tým, že otcovi bola uložená povinnosť platiť aj za účelom tvorby úspor mal. detí každému vo výške 100,- eur mesačne na osobitné účty zriadené v prospech mal. detí. V čase posledného rozhodovania súdu o výške vyživovacej povinnosti boli mal. deti žiakmi základnej školy, mal. K. bola žiačkou 5.ročníka a mal. V. žiakom 1.ročníka. Priemerný čistý mesačný príjem matky bol okolo 371,94 eur, príjem otca okolo 2.078,91 eur. Zamestnanie obidvoch rodičov ostalo nezmenené. V súčasnej dobe je mal. K. žiačkou 2. ročníka Strednej zdravotníckej školy v A. A., mal. V. je žiakom 6. ročníka Súkromnej základnej školy F. v T.. Matka podala návrh na zvýšenie výživného z toho dôvodu, že výdavky na mal. deti sa v poslednej dobe zvýšili a sama ich nestačí uhrádzať.

17. Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

18. Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

19. Podľa § 62 ods. 3 Zákona o rodine každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

20. Podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

21. Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

22. Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprímerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

23. Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine právo na výživné sa nepremičuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov späťne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

24. Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

25. Na základe doplneného dokazovania, po oboznámení sa s obsahom doterajšieho dokazovania mal súd za preukázané, že návrh matky na zvýšenie výživného na maloleté deti je čiastočne dôvodný.

26. Naposledy bolo rozhodované o výške vyživovacej povinnosti otca voči mal. deťom na základe rozsudku Okresného súdu Ružomberok sp.zn. 7C/92/2011-103 zo dňa 31.1.2012 v spojení s opravným uznesením tunajšieho súdu sp.zn. 7C/92/2011-118 zo dňa 21.3.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 20.3.2012, na základe ktorého bol otec povinný prispievať na výživu mal. K. E. výživným vo výške 220,- eur mesačne a na výživu mal. V. E. výživným vo výške 181,- eur mesačne s tým, že otcovi bola uložená povinnosť platiť aj za účelom tvorby úspor mal. detí každému vo výške 100,- eur mesačne na osobitné účty zriadené v prospech mal. detí. V čase posledného rozhodovania súdu o výške vyživovacej povinnosti boli mal. deti žiakmi základnej školy, mal. K. bola žiačkou 5.ročníka a

mal. V. žiakom 1.ročníka. Priemerný čistý mesačný príjem matky bol okolo 371,94 eur, príjem otca okolo 2.078,91 eur. Zamestnanie obidvoch rodičov ostalo nezmenené. V súčasnej dobe je mal. K. žiačkou 2. ročníka Strednej zdravotníckej školy v A. A., mal. V. je žiakom 6. ročníka Súkromnej základnej školy F. v T..

27. Súd teda zistil, že od posledného rozhodnutia súdu o výške vyživovacej povinnosti otca voči maloletým deťom sa zmenili pomery, a to najmä na strane maloletej K.. Obidve deti sú vekovo síce staršie, avšak u maloletej K. došlo k výraznému zvýšeniu nákladov. Je študentkou 2. ročníka Strednej zdravotníckej školy v A. A., mesačne platí matka za internát 30 eur mesačne, tak isto jej platí stravu vo výške 36,20 eur mesačne, tiež jej platí 30 eur mesačne na obedy, vreckové predstavuje sumu 50 eur mesačne, tiež jej matka platí cestovné vo výške 20 eur mesačne, 4 eurá platí za telefón, maloletá má pravidelné výdavky na lieky okolo 10-15 eur mesačne, hygiena okolo 15-30 eur mesačne, ďalej jej matka platí okolo 20 eur nepravidelne na školu, t.j. či už rôzne výlety alebo iné pravidelné alebo nepravidelné poplatky. Potreby maloletej K. sa preto od posledného rozhodovania súdu o výške vyživovacej povinnosti otca voči nej výrazne zmenili, je žiačkou strednej školy, študuje mimo miesta bydliska. Nevyhnutné mesačné životné náklady maloletého dieťaťa predstavujú sumu okolo 250-260 eur mesačne, pričom sa v skutočnosti jedná len o najnevyhnutnejšie mesačné životné náklady, ktoré nezohľadňujú aj ďalšie potreby maloletého dieťaťa.

28. Matka maloletých detí platí 182 eur mesačne za byt, spláca úver vo výške 181 eur mesačne, za elektriku platí 45,50 eur mesačne, za televíziu a internet 16,90 eur mesačne a na životné poisťky seba a detí 45,60 eur mesačne. Tiež platí mobilný telefón pre seba a deti vo výške 28,50 eur mesačne. Zároveň spláca študentskú pôžičku vo výške 11,50 eur mesačne, ktorú si zobrala na to, aby mohla dokončiť vysokú školu. Ďalej spláca televízor, ktorý si zobrala na splátky vo výške 18,60 eur mesačne a cestovné do práce predstavuje 10 eur. Má staršie auto, ktoré si kúpila za pomoci svojej rodiny. Súd teda zistil, že príjem matky jej nepostačí na to, aby mohol vykrývať všetky nevyhnutné životné náklady maloletej K., a preto súd uložil otcovi povinnosť prispievať na výživu zvýšeným výživným vo výške 300 eur mesačne, nakoľko súd zohľadnil tú skutočnosť, že oproti poslednému rozhodnutiu súdu o výške vyživovacej povinnosti príjem otca vzrástol, a teda je v jeho možnostiach a schopnostiach prispievať na výživu maloletej K. zvýšeným výživným.

29. Pokiaľ sa týka maloletého V., súd návrh na zvýšenie na maloletého V. zamietol, nakoľko mal za preukázané, že výživné, ktoré doteraz platí otec plne postačuje na uhrádzanie nevyhnutných mesačných životných nákladov maloletého V.. Matka k nevyhnutným mesačným životným nákladom maloletého V. uviedla, že mu platí 2,50 eur mesačne na mobilný telefón, cestovné mestskou autobusovou dopravou vo výške 6 eur mesačne, pričom iné pravidelné mesačné výdavky neuviedla. Doplnila však, že vzhľadom na zdravotný stav maloletého V. má veľké náklady s ortopedickou obuvou a náklady na starostlivosť s obuvou, nakoľko má maloletý od dvoch rokov zápal panvy, má skoliózu, problém s chrbticou, jednu nohu má kratšiu o 1,5 cm z čoho vyplýva, že musí nosiť špeciálne ortopedické pomôcky. Súd je teda toho názoru, že doteraz platené výživné vo výške 181 eur mesačne plne pokrýva náklady na maloletého V., a preto výživné na maloletého nezvyšoval. Aj keď je maloletý od posledného rozhodovania súdu o výške vyživovacej povinnosti otca voči nemu starší, je žiakom základnej školy, jeho potreby výraznejšie nevzrástli, a preto súd ustálil, že za súčasného prispievania výživného na účely tvorby úspor vo výške 100 eur mesačne, výživné pre maloletého plne pokrýva jeho potreby.

30. Pokiaľ sa týka príjmových pomerov rodičov maloletých detí, matka je zamestnankyňou ústavu na výkon trestu odňatia slobody, pričom podľa potvrdenia zamestnávateľa predstavuje priemerný mesačný príjem sumu 447,56 eur mesačne, čistý priemerný príjem otca za posledný polrok predstavoval sumu 2.164,98 eur. Súd teda zistil, že príjem rodičov vzrástol, pričom príjem otca vzrástol výraznejšie ako príjem matky. Otec maloletých detí uviedol, že výživné na deti, ktoré platí predstavuje sumu 601 eur, za byt platí sumu 111,61 eur, na splátku hypotéky spláca 228,79 eur mesačne, na stavebné sporenie prispieva sumou 252,65 eur mesačne, za elektriku platí 33 eur mesačne, za plyn 4 eurá mesačne, životné poisťenie predstavuje sumu 37 eur mesačne, doplnkové dôchodkové poisťenie 10 eur mesačne, koncesionárske poplatky 4,64 eur mesačne, televízia 9,60 eur mesačne, internet 10 eur mesačne, na benzín minie 100 mesačne, na zdravotnú starostlivosť 50 eur mesačne, strava v práci 30 eur mesačne, pričom si odkladá 100 eur ako sumu na nepredvídateľné drobné výdaje, zákonné poplatky, drobné opravy 100 eur a stavbu rodinného domu vo výške 500 eur mesačne. Ak si teda otec vytvoril rezervu 100 eur mesačne na nepredvídateľné výdavky, súd má za to, že je jeho povinnosťou, aby sa podieľal aj na zvýšení životnej úrovne maloletej K.. Matka maloletých detí svoje výdavky preukázala listinnými dôkazmi, pričom súd ustálil, že všetky nevyhnutné mesačné životné náklady, ktoré matka popísala, skutočne musí vynaložiť na maloleté deti. Ak teda u otca existujú voľné peňažné prostriedky, ktoré otec môže použiť na nepredvídateľné výdavky, je povinnosťou otca, aby všetky voľné prostriedky použil

na platenie zvýšeného výživného, nakoľko výživné má prednosť pred inými výdavkami a je právom maloletých detí podieľať sa na zvýšenej životnej úrovni svojich rodičov. Keďže teda oproti poslednému rozhodnutiu súdu o výške vyživovacej povinnosti príjem otca vzrástol, je v jeho možnostiach, aby prispieval na výživu maloletej K. zvýšeným výživným.

31. Aj na matke maloletých detí bude, aby sa snažila a hľadala si lepšie platené zamestnanie, pričom matka popísala príčiny, pre ktoré sa jej to doposiaľ nepodarilo. Matka bude povinná skonsolidovať svoje financie a zracionalizovať svoje hospodárenie tak, aby jej príjem postačoval na vykrývanie všetkých svojich nevyhnutných mesačných životných nákladov. Nakoľko teda matka nepreukázala, že má také nevyhnutné mesačné životné náklady, ktoré by odôvodňovali platenie zvýšeného výživného na maloletú K. vo výške 370 eur mesačne, na maloletého V. 250 eur mesačne, súd v prevyšujúcej časti návrh matky ako nedôvodný zamietol. Súd zohľadnil tú skutočnosť, že otec prispieva na maloleté deti aj za účelom tvorby úspor na každé dieťa 100 mesačne, a teda má za to, že suma plateného výživného na tvorbu úspor a bežného výživného dostatočne pokrýva potreby maloletých detí. Na druhej strane je právom otca, aby tak isto si zabezpečil slušné bývanie a aby tiež uspokojil svoje nevyhnutné životné potreby.

32. V uvedenej veci súd na záver konštatuje, že od posledného rozhodovania nastala zmena pomerov, a to najmä na strane maloletej K., aj keď obidve deti sú vekovo staršie, avšak maloletý V. nemá také zvýšené náklady, aby súd musel upravovať sumu výživného, ktoré naňho otec platí. Z vyššie uvedených dôvodov súd preto posúdiac majetkové a príjmové pomery obidvoch rodičov maloletých detí rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

33. Súd zároveň rozhodol o zameškanom zvýšenom výživnom, ktoré vzniklo otcovi maloletého dieťaťa voči maloletej K. od podania návrhu do vyhlásenia rozsudku vo výške 610,73 eur (pomerná časť mesiaca apríl 2016 a 7 mesiacov, máj - november 2016, za každý mesiac zvýšené výživné 80 eur, t.j. spolu suma 610,73 eur), ktoré zameškané výživné povolil súd otcovi splácať v pravidelných mesačných splátkach vo výške 100 eur spolu s bežným výživným až do úplného zaplatenia nedoplatku pod následkom straty výhody splátok.

34. Týmto sa potom zmenil rozsudok Okresného súdu Ružomberok sp.zn. 7C/92/2011-103 zo dňa 31.01.2012 v spojení s opravným uznesením tunajšieho súdu zo dňa 21.03.2012 v časti určenia výšky vyživovacej povinnosti otca voči maloletej K. E.. Vyššie uvedený rozsudok v spojení s opravným uznesením v časti, ktorou bola určená otcovi povinnosť prispievať za účelom tvorby úspor na tvorbu úspor maloletých detí ostal nedotknutý.

35. O trovách konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 52 CMP tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti rozsudku súdu prvej inštancie možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na Okresnom súde Ružomberok písomne v 3 vyhotoveniach.

Podľa § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods.1,2 CSP) - a) ktorému súdu je určené, b) kto ho robí, c) ktorej veci sa týka, d) čo sa ním sleduje, e) podpis, a ak ide o podanie urobené v prebiehajúcim konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania - uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 ods.1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 62 ods.1,2 CMP, odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci. Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní.

Ak povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na uskutočnenie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov; ak ide o rozhodnutie vo veciach maloletých detí - rozhodnutia, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, návrh na súdny výkon rozhodnutia.